

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 maart 2019 met nummer RvVb-S-1819-0715
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0099-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Jan AUSLOOS 2. mevrouw Veerle DE WILDE vertegenwoordigd door advocaat Annelies FAYT met woonplaatskeuze op het kantoor te 1730 Asse, Bloklaan 44.
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door mevrouw Aurélie VAN MEENSEL
Tussenkommende partij	de bvba B&W REAL ESTATE vertegenwoordigd door advocaat Thomas RYCKALTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolvengracht 38, bus 2

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 oktober 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem van 22 februari 2018 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden en volgens aangepaste plannen voor het oprichten van een meergezinswoning met vier inpandige garages na het slopen van de bestaande woning met garage, carport en berging op een perceel gelegen te 1790 Affligem, Ternatsestraat 95, met als kadastrale omschrijving tweede afdeling, sectie B, perceelnummer 353y6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 30 november 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 8 januari 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter stelt de zaak op de openbare zitting van 5 februari in dezelfde staat in voortzetting naar de openbare zitting van 19 februari 2019

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 19 februari 2019.

Advocaat André Van DROOGENBROECK *loco* advocaat Annelies FAYT voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Frederik DE WINNE *loco* advocaat Thomas RYCKALTS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 7 november 2017 (datum van ontvangst) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het oprichten van een meergezinswoning + handelswoning na slopen bestaande bebouwing” op een perceel gelegen te 1790 Affligem, Ternatsestraat 95.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 1 ‘Essene - Centrum’ goedgekeurd op 27 oktober 1977, in een zone voor woonhuizen, handelsinrichtingen en diensten.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van de zone Vlaams-Brabant West adviseert op 12 december 2017 gunstig.

Inter adviseert op 25 januari 2018 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

<i>4.1.1 Parkeerplaatsen voorbehouden voor personen met een handicap (art.27):</i>
--

Er worden 4 parkeerplaatsen voorzien, maar geen aangepaste Dit is niet conform de regelgeving.

Aantal:

- Wanneer er minder dan 5 parkeerplaatsen voorzien zijn, moet minstens één parkeerplaats voldoen aan de normen qua plaatsing, maatvoering en flankerende maatregelen.
- Wanneer er meer dan 4 parkeerplaatsen tot en met 100 parkeerplaatsen voorzien zijn, moet minstens 6% van het aantal parkeerplaatsen voorbehouden worden voor personen met een handicap. Vanaf 100 parkeerplaatsen moet per extra schijf van 50 parkeerplaatsen, minstens 1 bijkomende parkeerplaats worden voorbehouden voor personen met een handicap.

Locatie:

- Een aangepaste parkeerplaats bevindt zich zo dicht mogelijk bij de toegankelijke ingang van de constructie of bij de voetgangersuitgang van de parkeervoorziening.

Maatvoering:

- Bij dwars- of schuinparkeren moet de parkeerplaats voorbehouden voor personen met een handicap 350 cm breed zijn
- Bij langsparkeren moet de parkeerplaats voorbehouden voor personen met een handicap minstens 600 cm lang zijn

Signalisatie en afbakening voorbehouden parkeerplaats:

Een voorbehouden parkeerplaats moet voorbehouden worden voor personen met een handicap conform het koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg van 1 december 1975, en aangegeven volgens de bepalingen van het voormelde koninklijk besluit en het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 waarbij de minimumafmetingen en de bijzondere plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens worden bepaald

- Elke parkeerplaats voorbehouden voor personen met een handicap moet individueel afgebakend zijn door middel van wegmarkeringen dan wel door fysieke elementen
- Elke parkeerplaats voorbehouden voor personen met een handicap moet gesignaliseerd zijn door middel van het verkeersbord E9a met het onderbord dat het rolstoelsymbool weergeeft, volgens de bepalingen van de wegcode en het reglement van de wegbeheerder.

Ondergrond

- In elke richting mogen de parkeerplaatsen voorbehouden voor personen met een handicap maximaal 2% helling vertonen.

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 22 februari 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Planningscontext

Het goed situeert zich volgens het bij KB van 07 maart 1977 goedgekeurd gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in een woongebied en bevindt zich binnen de perken van een bij KB van 27 oktober 1971 goedgekeurd BPA nr. 1 "Essene Centrum", gewijzigd bij MB van 25 mei 1998 —referentie D 2110/6 en MB van 16 juni 2004.

...

Ruimtelijke context

Het goed is bebouwd met een ééngezinswoning opgericht in open verband en paalt aan de "Ternatsestraat en Boonhof" beide zijn voldoende aangelegde en uitgeruste wegen. De omgeving wordt gekenmerkt door bebouwing in gesloten en halfopen verband, met zowel ééngezinswoningen, meergezinswoningen als handelswoningen. Het rechts aanpalend goed (Ternatsestraat) is bebouwd met een ééngezinswoning type gesloten bebouwing. Het links aanpalend goed (Boonhof) is eveneens bebouwd met een ééngezinswoning opgericht in halfopen verband. De stedenbouwkundige aanvraag voorziet in het oprichten van een meergezinswoning met 4 inpandige garages en handelsruimte als het slopen van een bestaande woning met garage, carport en berging. Het ontworpen gebouw wordt ingeplant in het verlengde van de voorgevel van de rechts aanpalende ééngezinswoning en dit over een bouwbreedte van + 14.42 meter. De linker zijdelingse bouwvrije strook bedraagt 4.04 meter. De bouwdiepte op het gelijkvloers als op de verdiepingen bedraagt 15.00 meter. Op het gelijkvloers wordt vooraan een handelsruimte voorzien met aparte inkom, een inkomzone die voorzien is voor de appartementen en 4 parkeergarages. Op de eerste verdieping worden twee twee-kamer-appartementen voorzien, op de tweede verdieping komen twee duplexappartementen en een één kamer-appartement. De appartementen hebben volgende oppervlakte: appartement 1.1 heeft een oppervlakte van 86,95 m², appartement 1.2 heeft een oppervlakte van 86,43 m², appartement 2.1 (duplex) heeft een oppervlakte van 90,53 m², appartement 2.2 (duplex) heeft een oppervlakte van 87,9 m² en appartement 2.3 (één-kamer-appartement) heeft een oppervlakte van 64,27 m². In de appartementen werd geopteerd om te werken met grote glaspartijen, teneinde zoveel mogelijk licht in de leefruimtes te brengen. Elk appartement heeft een zeer ruim terras. Om dit te verwezenlijken wordt afgeweken van het voorschrift dat uitsprongen maximaal 0.60 meter mogen uitspringen. De vier terrassen aan de straatzijde springen 1.00 meter uit. De dienstenfuncties (badkamer, wc, berging en gemeenschappelijke hal) bevinden zich in het midden aan het gebouw. Qua materiaalgebruik wordt ervoor geopteerd om te werken met sobere materialen zodat de vormgeving duidelijk tot zijn recht komt. Een plint in blauwe hardsteen en een antracietkleurige gevelsteen in combinatie met donkergrijs buitenschrijnwerk. De eerste verdieping wordt uitgevoerd in witte sierpleister, als contrast met de donkere gevelsteen. De nieuwe wachtgevel zal worden afgewerkt als volwaardige gevel, zijnde sierpleister met isolatie. In het dak zelf worden ook glaspartijen voorzien. De glaspartijen steken 1.37 meter uit boven het dak. Deze mogen maximaal 1.50 meter bedragen. De meergezinswoning wordt afgewerkt met hellende dakvlakken de kroonlijsthoogte en dakhelling sluiten aan bij deze van de rechts aanpalende woning. Het gebouw wordt opgericht met duurzame bouwmaterialen. De stedenbouwkundige aanvraag voorziet eveneens in het slopen van de bestaande verouderde en vervallen woning en aanhorigheden. Achteraan het gebouw worden er 4 autostaanplaatsen en een fietsenstalling aangelegd op voldoende afstand van de aanpalende percelen en omgeven door een groenstrook. Op het bouwperceel wordt een regenwaterput voorzien met een inhoud van 10.000 liter. Een infiltratiebuffer met een inhoud van 4.500 liter wordt eveneens aangelegd.

...

(1) toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

//

(1) toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

//

(1) watertoets

Het voorliggende bouwontwerp heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgebied zodat in alle redelijkheid kan gesteld worden dat het schadelijk effect beperkt is.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 27 FEBRUARI 2018 HET VOLGENDE

Besluit

De aanvraag om stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een meergezinswoning met 4 inpandige garages en handelsruimte als het slopen van een bestaande woning met garage, carport en berging is opgemaakt overeenkomstig de stedenbouwkundige voorschriften van het bij KB van 27 oktober 1977 goedgekeurd BPA nr. 1 "Essene Centrum", gewijzigd bij MB van 25 mei 1998 — referentie D 2110/6 en MB van 16 juni 2004. Het als bijgevoegde verslag van de brandweer Asse dient stipt te worden nageleefd.

Het voorliggend bouwproject heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid kan geoordeeld worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door toename van de verharde oppervlakte de infiltratie in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput met een inhoud van 10.000 liter.

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen
..."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 4 april 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 juli 2018 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

" ...

5.7 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De aanvraag houdt een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte in waardoor er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem zal plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de geldende stedenbouwkundige verordeningen. Er wordt een hemelwaterput voorzien met een inhoud van 10.000 liter en het hergebruik van het hemelwater voor de toiletten en een gemeenschappelijke buitenkraan en in de aanleg van een infiltratievoorziening met een totale inhoud van 4.500 liter en een totale

infiltratieoppervlakte van 7,50 m². De aanvraag beantwoordt hiermee aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Met betrekking tot de verharde oppervlakten wordt gesteld dat het hemelwater op natuurlijke wijze doorheen en naast de verharding op eigen terrein in de bodem zal infiltreren. Hiermee is voldaan aan de provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) De gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 juni 2009, is niet van toepassing op de appartementen aangezien de meergezinswoningen geen toegangsdeuren tot wooneenheden hebben op meer dan twee niveaus. De verordening is wel van toepassing op de handelsruimte voor wat betreft de toegangen en de parkeergelegenheid. Het bureau Inter heeft een voorwaardelijk gunstig advies verleend op 7 maart 2018. De bepalingen van de artikelen 10, §1, artikel 12 tot en met 14, artikel 16, 18, 19, artikel 22 tot en met 25 en artikel 33 zijn van toepassing en moeten worden nageleefd. Concreet moet er voorzien worden in één voorbehouden parkeerplaats die 3,50 m breed is en dient de inkom naar de handelsruimte drempelloos uitgevoerd te worden met eventueel een afschuining.

c) In navolging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 dient er voor de aanvraag een project-m.e.r.-screening te gebeuren (bijlage III bij het project-m.e.r.-besluit). Een project-m.e.r.-screeningsnota volgens het modelformulier maakt deel uit van het aanvraagdossier. In deze nota zijn de mogelijke effecten van het project op de omgeving onderzocht en gemotiveerd waarom deze niet aanzienlijk zijn. Hierbij worden kort de disciplines emissies, watersysteem en mobiliteit aangestipt. Uit deze projectscreening wordt geconcludeerd dat met het voorliggend project geen significante negatieve milieueffecten te verwachten zijn voor mens en milieu.

d) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van toepassing.

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een ruimtelijk uitvoeringsplan en maakt geen deel uit van goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Het is wel gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Essene-Centrum", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 27 oktober 1977 en gewijzigd bij ministerieel besluit van 25 mei 1998. Bij ministerieel besluit van 16 juni 2004 is dit BPA nog gedeeltelijk herzien, echter niet voor het betrokken deel van het BPA. De volgende relevante stedenbouwkundige voorschriften zijn van toepassing:

Artikel 3: Strook voor gesloten woningbouw.

3.1: Bestemming: woonhuizen, handelsinrichtingen en diensten.

3.2.1: De gebouwen bestaan uit gelijkvloers en één verdieping met dak of uit gelijkvloers met dak.

3.2.3: De maximumhoogte is 6 m, de minimumhoogte is 3 m. Deze hoogte is gemeten vanaf het voetpad tot onder de dakgoot.

3.4: Uitspringende delen op de voorgevels. De uitsprongen van meer dan 0,10 m tot op 2,50 m hoogte (gemeten t.o.v. het voetpad) en van meer dan 0,50 m daarboven zijn verboden, met uitzondering van open balkons, windschermen en kroonlijsten. Deze uitsprongen mogen 0,60 m bedragen.

3.5.1: De dakvorm is verplicht hellend naar de niet gemeenschappelijke gevels, onder 30° à 45°.

3.5.3: Dakvensters met max. hoogte van 1,50 m zijn toegelaten op minimum 1 m van de zijdelingse perceelsgrenzen en over max. 2/3 van de lengte van de gevel.

Artikel 6: Strook voor voortuintjes.

De diepte van de voortuinstrook is aangegeven op het plan, met behoud van de uiterste grens van de hoofdgebouwen. Per gebouwengroep is de bouwlijn van de eerste gebouwde constructie bepalend. In deze strook zullen slechts verharde toegangen van max. 3 m breed mogen aangelegd worden.

Artikel 9: Strook voor tuinen en bijgebouwen.

Aanleg van hovingen, beplantingen, speeltuinen, oprichten van gebouwen dienende als werkhuis, stapelplaats, toonzaal of uitbreiding van bestaande nijverheid. De zone is dienstig voor de vestiging van bedrijven die behoren tot de normale uitrusting van het woongebied. De bedrijven mogen het woonmilieu niet storen. De bebouwde oppervlakte moet beperkt blijven. Elk perceel mag maximaal 20% bebouwd worden in zone II.

Artikel 11: Strook voor bijgebouwen.

Deze strook is bestemd voor constructies die dienstig zijn als afhankelijkheden van het hoofdgebouw, met max. hoogte van 3 m met dezelfde materialen als de hoofdbouw.

e) Het project voldoet voor het grootste deel aan de hierboven aangehaalde stedenbouwkundige voorschriften. Het ontwerp toont een handelsruimte en vijf woongelegenheden wat verenigbaar is met de opgelegde bestemming. Het gebouw heeft een gelijkvloers, een eerste verdieping en een dakvolume. Het is correct dat het een groot dakvolume betreft maar de stedenbouwkundige voorschriften sluiten dergelijk dak niet uit. De kroonlijst is 5,75 m hoog en voldoet aan de maximale hoogte van 6,00 m. Er is geen maximale nokhoogte bepaald, wel een maximale helling van 45° wat voorzien is in het ontwerp, in combinatie met de toegelaten bouwdiepte. De dakuitbouwen bedragen iets meer dan de helft van de gevelbreedte wat nog minder is dan de toegelaten 2/3de.

De aanvraag wijkt echter af van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA voor wat betreft de maximale uitkraging, de hoogte van de opstaande dakvensters en de breedte van de inrit. De uitkraging van de terrassen bedraagt 1,00 m terwijl deze beperkt moet blijven tot 0,60 m.

Aangaande de dakuitbouwen wordt in de beschrijvende nota aangehaald dat de glaspartijen 1,37 m boven het dak uitsteken. Hier wordt echter geen rekening gehouden met de afwerking van deze glaspartij die meegerekend moet worden in de maximaal toegelaten hoogte. Deze dakuitbouwen zijn op de diepte van de ramen 1,70 m hoog terwijl ze beperkt moeten blijven tot 1,50 m. Daarbij is er nog een dakoversteek voorzien van 0,45

m diep. Een meting op dit uiterste punt geeft een rechtstaande rand van 2,20 m bijkomende hoogte ten opzichte van de dakhelling van 45°. Dit is 0,70 m meer dan toegelaten volgens de voorschriften van het BPA. Ook hiervoor wordt aldus een afwijking voorzien.

Ten slotte is de inrit naar de garages, de parkeerplaatsen en de fietsenstalling ter hoogte van de straat Boonhof 4,00 m breed terwijl deze volgens de toegelaten stedenbouwkundige voorschriften slechts 3,00 m breed mag zijn.

Volgens artikel 4.4.1 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kunnen afwijking worden toegestaan op onder meer de afmetingen van constructies indien deze beperkt zijn. Om mogelijk toepassing te kunnen maken van dit artikel dient er een openbaar onderzoek gehouden te worden. Dit is niet gebeurd.

f) Het grote dakvolume dat als negatief wordt ervaren door de beroepsindiener is toegelaten volgens de stedenbouwkundige voorschriften en aldus verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Het argument dat de terrassen voor een te grote inkijk in de aanpalende tuin zorgen wordt genuanceerd. In de achtergevel wordt het terras voorzien op de hoek met de gevel die gericht is naar de straat Boonhof. Dit terras dat deels uitsteekt op de achterzijde blijft op 10,00 m van de gemeenschappelijke perceelsgrens wat een ruime afstand betreft. Hierdoor wordt de normaal te verdragen hinder binnen een woongebied niet overschreden.

g) De invulling van de parkeerplaatsen in de tuin dient rekening te houden met de voorwaarde van het toegankelijkheidsbureau waarbij één voorbehouden parkeerplaats wordt opgelegd. Er zal dus één parkeerplaats van 3,50 m breed zijn, vervolgens 2 parkeerplaatsen van 2,81 m breed en een fietsenstalling. Op deze manier kan een 3,00 m brede groene strook voorzien worden ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens. Een strook van 3,00 m breed kan voor een degelijke ingroening zorgen waardoor de mogelijke hinder in de tuin op het aanpalend perceel tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het ontwerp is op drie punten in strijd met de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het BPA nr. 1 "Essene Centrum": de terrassen kragen 1,00 m uit in plaats van maximaal 0,60 m; de dakuitbouw is hoger dan de maximaal toegelaten 1,50 m en de inrit is 4,00 m in plaats van 3,00 m;*
- er is geen openbaar onderzoek gehouden waardoor artikel 4.4.1 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening niet toepasbaar is.*

Voorstel van beslissing

- 1) Het beroep van Jan en Veerle Ausloos - De Wilde, Ternatsestraat 101, 1790 Affligem, derde, is ontvankelijk.*
- 2) De stedenbouwkundige vergunning inzake het oprichten van een meergezinswoning met vier inpandige garages na het slopen van de bestaande woning met garage, carport en berging, gelegen Ternatsestraat 95 te Affligem, kadastraal bekend: afdeling 2, sectie B, perceelnummer 353y6, weigeren.*

...

Na de hoorzitting van 10 juli 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 12 juli 2018 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig aangepaste plannen en onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“
...

5.6 Openbaar onderzoek

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, is een openbaar onderzoek niet vereist indien het goed gelegen is in een niet-vervallen BPA én indien de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in overeenstemming is met de bepalingen van dit BPA. De voorliggende aanvraag werd niet aan een openbaar onderzoek onderworpen terwijl er wel drie kleine afwijkingen zijn. Tijdens de hoorzitting van 10 juli 2018 worden er aangepaste plannen ingediend waarbij het ontwerp wel voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA en er dus geen openbaar onderzoek vereist is.

5.7 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De aanvraag houdt een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte in waardoor er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem zal plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de geldende stedenbouwkundige verordeningen. Er wordt een hemelwaterput voorzien met een inhoud van 10.000 liter en het hergebruik van het hemelwater voor de toiletten en een gemeenschappelijke buitenkraan en in de aanleg van een infiltratievoorziening met een totale inhoud van 4.500 liter en een totale infiltratieoppervlakte van 7,50 m².

De aanvraag beantwoordt hiermee aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Met betrekking tot de verharde oppervlakten wordt gesteld dat het hemelwater op natuurlijke wijze doorheen en naast de verharding op eigen terrein in de bodem zal infiltreren. Hiermee is voldaan aan de provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) De gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 juni 2009, is niet van toepassing op de appartementen aangezien de meergezinswoningen geen toegangsdeuren tot wooneenheden hebben op meer dan twee niveaus.

De verordening is wel van toepassing op de handelsruimte voor wat betreft de toegangen en de parkeergelegenheid. Het bureau Inter heeft een voorwaardelijk gunstig advies verleend op 7 maart 2018. De bepalingen van de artikelen 10, §1, artikel 12 tot en met 14, artikel 16, 18, 19, artikel 22 tot en met 25 en artikel 33 zijn van toepassing en moeten worden nageleefd. Concreet moet er voorzien worden in één voorbehouden parkeerplaats

die 3,50 m breed is en dient de inkom naar de handelsruimte drempelloos uitgevoerd te worden met eventueel een afschuining.

c) In navolging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 dient er voor de aanvraag een project-m.e.r.-screening te gebeuren (bijlage III bij het project-m.e.r.-besluit). Een project-m.e.r.-screeningsnota volgens het modelformulier maakt deel uit van het aanvraagdossier. In deze nota zijn de mogelijke effecten van het project op de omgeving onderzocht en gemotiveerd waarom deze niet aanzienlijk zijn. Hierbij worden kort de disciplines emissies, watersysteem en mobiliteit aangestipt. Uit deze projectscreening wordt geconcludeerd dat met het voorliggend project geen significante negatieve milieueffecten te verwachten zijn voor mens en milieu.

d) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van toepassing.

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een ruimtelijk uitvoeringsplan en maakt geen deel uit van goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Het is wel gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Essene-Centrum", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 27 oktober 1977 en gewijzigd bij ministerieel besluit van 25 mei 1998. Bij ministerieel besluit van 16 juni 2004 is dit BPA nog gedeeltelijk herzien, echter niet voor het betrokken deel van het BPA. De volgende relevante stedenbouwkundige voorschriften zijn van toepassing:

Artikel 3: Strook voor gesloten woningbouw.

3.1: Bestemming: woonhuizen, handelsinrichtingen en diensten.

3.2.1: De gebouwen bestaan uit gelijkvloers en één verdieping met dak of uit gelijkvloers met dak.

3.2.3: De maximumhoogte is 6 m, de minimumhoogte is 3 m. Deze hoogte is gemeten vanaf het voetpad tot onder de dakgoot.

3.4: Uitspringende delen op de voorgevels. De uitsprongen van meer dan 0,10 m tot op 2,50 m hoogte (gemeten t.o.v. het voetpad) en van meer dan 0,50 m daarboven zijn verboden, met uitzondering van open balkons, windschermen en kroonlijsten. Deze uitsprongen mogen 0,60 m bedragen.

3.5.1: De dakvorm is verplicht hellend naar de niet gemeenschappelijke gevels, onder 30° à 45°.

3.5.3: Dakvensters met max. hoogte van 1,50 m zijn toegelaten op minimum 1 m van de zijdelingse perceelsgrenzen en over max. 2/3 van de lengte van de gevel.

Artikel 6: Strook voor voortuintjes.

De diepte van de voortuinstrook is aangegeven op het plan, met behoud van de uiterste grens van de hoofdgebouwen. Per gebouwengroep is de bouwlijn van de eerste gebouwde constructie bepalend. In deze strook zullen slechts verharde toegangen van max. 3 m breed mogen aangelegd worden.

Artikel 9: Strook voor tuinen en bijgebouwen.

Aanleg van hovingen, beplantingen, speeltuinen, oprichten van gebouwen dienende als werkhuis, stapelplaats, toonzaal of uitbreiding van bestaande nijverheid. De zone is dienstig voor de vestiging van bedrijven die behoren tot de normale uitrusting van het woongebied. De bedrijven mogen het woonmilieu niet storen. De bebouwde oppervlakte moet beperkt blijven. Elk perceel mag maximaal 20% bebouwd worden in zone II.

Artikel 11: Strook voor bijgebouwen.

Deze strook is bestemd voor constructies die dienstig zijn als afhankelijkheden van het hoofdgebouw, met max. hoogte van 3 m met dezelfde materialen als de hoofdbouw.

e) Het project voldoet voor het grootste deel aan de hierboven aangehaalde stedenbouwkundige voorschriften. Het ontwerp toont een handelsruimte en vijf woongelegenheden wat verenigbaar is met de opgelegde bestemming. Het gebouw heeft een gelijkvloers, een eerste verdieping en een dakvolume. Het is correct dat het een groot dakvolume betreft maar de stedenbouwkundige voorschriften sluiten dergelijk dak niet uit. De kroonlijst is 5,75 m hoog en voldoet aan de maximale hoogte van 6,00 m. Er is geen maximale nokhoogte bepaald, wel een maximale helling van 45° wat voorzien is in het ontwerp, in combinatie met de toegelaten bouwdiepte. De dakuitbouwen bedragen iets meer dan de helft van de gevelbreedte wat nog minder is dan de toegelaten $\frac{2}{3}^{de}$.

De aanvraag wijkt echter af van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA voor wat betreft de maximale uitkraging, de hoogte van de opstaande dakvensters en de breedte van de inrit. De uitkraging van de terrassen bedraagt 1,00 m terwijl deze beperkt moet blijven tot 0,60 m. Het bijgevoegde aangepaste plan beperkt de uitkragende terrassen ter hoogte van de voorgevel tot 0,60 m zodat er voldaan wordt aan dit stedenbouwkundig voorschrift.

Aangaande de dakuitbouwen wordt in de beschrijvende nota aangehaald dat de glaspartijen 1,37 m boven het dak uitsteken. Hier wordt echter geen rekening gehouden met de afwerking van deze glaspartij die meegerekend moet worden in de maximaal toegelaten hoogte. Deze dakuitbouwen zijn op de diepte van de ramen 1,70 m hoog terwijl ze beperkt moeten blijven tot 1,50 m. Daarbij is er nog een dakoversteek voorzien van 0,45 m diep. Een meting op dit uiterste punt geeft een rechtstaande rand van 2,20 m bijkomende hoogte ten opzichte van de dakhelling van 45°. Dit is 0,70 m meer dan toegelaten volgens de voorschriften van het BPA. Het oorspronkelijk ingediende plan voorzag hier dus ook een afwijking die thans bij het aangepaste plan wordt beperkt. De afwerking van de dakuitbouw wordt beperkt verlaagd zodat een hoogte van 1,50 m wordt verkregen ter hoogte van het glasvlak. Wel wordt er nog een uitkraging opgetekend waardoor de afstand toch nog 2,00 m betreft. Daarom wordt deze dakoversteek nog geschraapt zodat ook hiervoor geen afwijking meer geldt.

De inrit naar de garages, de parkeerplaatsen en de fietsenstalling ter hoogte van de straat Boonhof is 4,00 m breed terwijl deze volgens de toegelaten stedenbouwkundige voorschriften slechts 3,00 m breed mag zijn. Ook dit betreft een minimale aanpassing die werd opgetekend in de toegevoegde plannen waardoor de aanvraag voldoet aan het stedenbouwkundig voorschrift van het BPA.

De toepassing van artikel 4.4.1 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening waarbij afwijkingen kunnen worden toegestaan op onder meer de afmetingen van constructies indien deze beperkt zijn, is thans niet meer aan de orde. Ook een openbaar onderzoek is hierdoor niet nodig.

f) Het grote dakvolume dat als negatief wordt ervaren door de beroepsindiener is toegelaten volgens de stedenbouwkundige voorschriften en aldus verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Het argument dat de terrassen voor een te grote inkijk in de aanpalende tuin zorgen wordt genuanceerd. In de achtergevel wordt het terras voorzien op de hoek met de gevel die gericht is naar de straat Boonhof. Dit terras dat deels uitsteekt op de achterzijde blijft op 10,00 m van de gemeenschappelijke perceelsgrens wat een ruime afstand betreft. Hierdoor wordt de normaal te verdragen hinder binnen een woongebied niet overschreden.

g) De invulling van de parkeerplaatsen in de tuin dient rekening te houden met de voorwaarde van het toegankelijkheidsbureau waarbij één voorbehouden parkeerplaats wordt opgelegd. Er zal dus één parkeerplaats van 3,50 m breed zijn, vervolgens 2 parkeerplaatsen van 2,81 m breed en een fietsenstalling. Op deze manier kan een 3,00 m brede groene strook voorzien worden ter hoogte van de rechter zijdelingse perceelsgrens. Een strook van 3,00 m breed kan voor een degelijke ingroening zorgen waardoor de mogelijke hinder in de tuin op het aanpalend perceel tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt. Dit wordt nog aangeduid op het inplantingsplan.

h) In toepassing van art. 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegens op de beoordeling. De visueel-vormelijke elementen, de schaal van het project, het ruimtegebruik, de bouwdichtheid, de mobiliteit en de functionele inpasbaarheid zijn vastgelegd in de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Essene Centrum". Deze voorschriften geven de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het ontwerp met de aangepaste plannen is verenigbaar met de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het BPA nr. 1 "Essene Centrum": de terrassen in de voorgevel zijn beperkt tot 0,60 m uitkraging; de dakuitbouw is beperkt tot de maximaal toegelaten 1,50 m hoogte met uitsluiting van de dakoversteek en de inrit is 3,00 m breed;
- het dakvolume voldoet eveneens aan de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA;
- de inkijk vanuit de terrassen naar het rechter aanpalend perceel wordt genuanceerd. Het terras in de achtergevel blijft op 10,00 m van de gemeenschappelijke perceelsgrens waardoor de normaal te verdragen hinder binnen een woongebied niet wordt overschreden;
- er wordt een 3,00 m brede groene strook aangelegd ter hoogte van de parkeerplaatsen en een voldoende brede voorbehouden parkeerplaats.

Na het verslag gehoord te hebben van Tom Dehaene, als lid van de deputatie, beslist de deputatie:

BESLUIT

1. Het beroep ingediend door Jan en Veerle Ausloos - De Wilde, Ternatsestraat 101, 1790 Affligem, derde, tegen de vergunning van het college van burgemeester en schepenen

van Affligem van 22 februari 2018, verleend aan B&W Real Estate, Peter Benoitstraat 18, 1702 Dilbeek, ontvankelijk te verklaren;

2. De aanvraag ingediend door B&W Real Estate, Peter Benoitstraat 18, 1702 Dilbeek, inzake het oprichten van een meergezinswoning met vier inpandige garages na het slopen van de bestaande woning met garage, carport en berging, gelegen Ternatsestraat 95 te Affligem, kadastraal bekend: afdeling 2, sectie B, perceelnummer 353y6, te vergunnen met de volgende voorwaarden:
 - de terrassen in de voorgevel worden beperkt tot 0,60 m uitkraging;
 - de dakuitbouw wordt verlaagd tot 1,50 m hoog ten opzichte van het dakvlak en dit zonder bijkomende oversteek ter hoogte van de glaspartij;
 - de inrit langs de straat Boonhof wordt versmald tot 3,00 m breed;
 - er wordt één parkeerplaats van 3,50 m breed voorzien, 2 plaatsen van 2,81 m breed en een fietsenstalling met ter hoogte van de gemeenschappelijke zijdelingse perceelsgrens een 3,00 m brede groenstrook zoals aangeduid op de aangepaste plannen;
 - het decreet van 1 juni 2012 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders wordt nageleefd;
 - de normbepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening van 9 juni 2017 inzake breedband worden nageleefd.
3. Vanaf de 36ste dag na de dag van de aanplakking mag van de vergunning gebruik gemaakt worden, cf. art. 4.7.23 § 5. Een voor eensluidend verklaard afschrift van het besluit en van de plannen moet tijdens de gehele duur van de uitvoering van de werkzaamheden ter beschikking liggen op de bouwplaats;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren met betrekking tot de hoogdringendheid in het kader van de schorsingsprocedure aan dat de vergunning werd verleend, zonder dat de aanvraag aan een noodzakelijk openbaar onderzoek werd onderworpen. De verzoekende partijen zouden hierdoor niet in de mogelijkheid zijn geweest om eventuele bezwaren in te dienen.

Zij zetten uiteen dat er “ontegensprekelijk een moeilijk te herstellen nadeel” ontstaat indien de vergunning niet zou worden geschorst.

De verzoekende partijen stellen dat de vergunning uitvoerbaar wordt de dag na de zesendertigste dag van aanplakking, met name 27 augustus 2018, zodat de vergunninghouder reeds gebruik zou kunnen maken van de vergunning. Indien de werken worden aangevat menen de verzoekende partijen dat de nadelen onomkeerbaar zullen zijn. De verzoekende partijen en de aangelanden zullen dan immers voor een voldongen feit worden geplaatst, zonder dat zij de mogelijkheid hadden om opmerkingen te formuleren.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen.

Zij stelt dat de verzoekende partijen voldoende precieze, pertinente en concrete elementen moeten aandragen die aantonen dat de zaak, omwille van de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar persoonlijk veroorzaakt, te hoogdringend is om het resultaat van de vernietigingsprocedure af te wachten. In het verzoekschrift zou volgens de verwerende partij met geen woord gerept worden over enige hoogdringendheid.

Nochtans rust op de verzoekende partijen de bewijslast om op concrete wijze aan te tonen dat de uitvoering van de bestreden beslissing hun een persoonlijk nadeel bezorgt en dat de vernietigingsprocedure te laat komt om dit nadeel te voorkomen. Het louter op algemene wijze aangeven dat men een zeker nadeel zal ervaren en dat men voor een voldongen feit zal worden geplaatst, volstaat volgens de verwerende partij niet.

3.

De tussenkomenende partij stelt, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat de hoogdringendheid moet worden aangetoond door de verzoekende partijen, door middel van een uiteenzetting van de redenen die de hoogdringendheid verantwoorden en gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De tussenkomenende partij roept in dat de hoogdringendheid noch is bewezen, noch afdoende is gemotiveerd. De verzoekende partijen zouden niet aannemelijk maken dat een annulatieprocedure te laat zou komen. De tussenkomenende partij voegt daaraan toe dat de verzoekende partijen zich niet mogen beperken tot vaagheden of algemeenheden, maar concrete gegevens moeten aanvoeren die erop wijzen dat de hoogdringendheid zijn oorzaak vindt in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zij leidt daaruit af dat zolang er geen sprake is van een begin van uitvoering van de bestreden beslissing er evenmin sprake is van hoogdringendheid.

De tussenkomenende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad en stelt vervolgens dat de verzoekende partijen geen bewijs bijbrengen van een aanvang van de werken. Zij zouden op geen enkele manier concrete, precieze en aannemelijke gegevens bijbrengen waaruit welbepaalde schade en omvang blijkt. De verzoekende partijen zouden evenmin aantonen dat de afhandeling

van de vernietigingsprocedure te laat zou komen en de vermeende schade onomkeerbaar zou zijn (nu onduidelijk is om welke schade het gaat). De tussenkommende partij citeert rechtspraak van de Raad en acht de uiteenzetting van de verzoekende partijen op basis van die rechtspraak niet afdoende om tot schorsing van de bestreden beslissing over te gaan.

Onder verwijzing naar het arrest “RvVb 17 april 2018, met nr. RvVb/S/1718/0756” stelt de tussenkommende partij nog dat de loutere aanplakking van de vergunning waarnaar de verzoekende partijen verwijzen evenmin kan volstaan.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Met de bestreden beslissing vergunt de verwerende partij het oprichten van een meergezinswoning met vier inpandige garages na het slopen van bestaande woning met garage, carport en berging.

In hun uiteenzetting van de hoogdringendheid stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing onwettig is omdat de aanvraag niet aan het noodzakelijk openbaar onderzoek werd onderworpen, zodat zij niet in de mogelijkheid waren om een bezwaar in te dienen. De verzoekende partijen menen derhalve dat de vereiste hoogdringendheid voorligt omdat de bestreden beslissing zou zijn genomen met miskennis van de regels inzake het openbaar onderzoek.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met deze argumentatie wettigheidskritiek geven ten aanzien van de bestreden beslissing, hetgeen een onderzoek naar de ernst van de middelen noodzaakt en op zich niet volstaat om de hoogdringendheid aan te tonen. De vraag naar de hoogdringendheid en de aanwezigheid van een ernstig middel zijn volgens het toepasselijke artikel 40, §1, eerste lid van het DBRC-decreet van elkaar te onderscheiden schorsingsvoorwaarden.

De verzoekende partijen tonen evenmin concreet aan dat de behandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de nadelige gevolgen te voorkomen. De verwijzing naar het gegeven dat de vergunning uitvoerbaar is vanaf de 36ste dag en dat de tussenkommende partij niet uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat zij met de uitvoering wil wachten tot de uitspraak ten gronde, is niet voldoende om de schorsing bij hoogdringendheid te rechtvaardigen. Op de verzoekende partijen rust de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure

te laat zal komen om de verwezenlijking van nadelige gevolgen, die voor hun persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Ook de verwijzing naar de moeilijke herstelbaarheid en dus het 'voldongen feit' waarvoor de verzoekende partijen zich zouden geplaatst zien, mocht er niet geschorst worden, toont op zich geen hoogdringendheid aan.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 maart 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Jelke DE LAET

Pieter Jan VERVOORT